

Iemaam al-Albaanie over Abdoer-Rahmaan Abdoel Chaaliq en Salmaan al-Awdah.

Auteur: Imaam al-Albaanie.

Bron: Cassette met als titel 'Wat de Mensen van kennis zeggen over Abdoer-Rahmaan Abdoel-Chaaliq.

Artikelbron: www.spubs.com, artikelnummer NDV110001.

Vertaald door: Amin Tap al-Hollandie

De volgende vraag werd voorgelegd aan Shaych Mohammed Naasiroeddeen al-Albaanie:

“...enige zaken die voorkomen bij de leden van deze groep is dat zij bepaalde boeken bestuderen, onder andere het boek ‘Fusoel minas-Siyaasatish-Shar’iyyah fid-Da’wah Ilallaah’ van 'Abdoer-Rahmaan 'Abdoel-Khaaliq, en het boek ‘Al-Muslimoen wal-‘Amal as-Siyaasie’ en de laatste tijd het boek ‘Ahkaamut-Taswier fish-Sharie’ah al-Islaamiyyah’. Wetend dat in sommige van deze boeken, zoals op bladzijde 183 van het boek ‘Fusoel minas-Siyaasatish-Shar’iyyah fid-Da’wah Ilallaah’, praat 'Abdoer-Rahmaan over de zaak van het negeren van Sharie’ah teksten ten voordele van de Sharie’ah. En velen van de Selefie jeugd in Soedan worden hierdoor en door andere boeken op de proef gesteld. Zelfs tot het punt dat wanneer wij zeggen: “Shaych al-Albaanie (hafiedhullaahoe ta’aalaa) heeft gezegd...”, dan zijn er sommigen van hen die brutaal de geleerden van hadieth aanvallen en zeggen: “Dit is een geleerde van hadieth en hij is beperkt tot een bepaald gebied (van kennis). Hij geeft les, zegt wat authentiek is, verifieert enzovoort, enzovoort. Maar wat deze man betreft ('Abdoer-Rahmaan 'Abdoel-Khaaliq), hij bestudeert de situatie waarin wij leven en hij heeft kennis over deze tijd, daarom, hij verschaft hetgeen dat Soedan nodig heeft... (zelfs in zo’n mate dat hij dat boek geschreven heeft alsof hij volledig op de hoogte is van Soedan en wat er gebeurt).” Dus vanaf deze tijd begon de verwarring, vanaf het jaar 1984.”

De Shaych antwoordde:

“Allaahoel-moesta’aan. Deze toestand is erg verontrustend, en het bevestigt tevens wat ik zojuist heb gezegd, dat degenen die nu de leiderschap van de Moslim jeugd op zich nemen, zelf nog jeugdigen zijn en zich niet hebben uitgerust met deze kennis. Het klopt dat al-Albaanie overleveringen authentiek en zwak verklaard enzovoort, maar hij woont niet (op de planeet) Mars. Daarom, hij kent de omstandigheden waarin de Moslims leven, maar hij houdt zich vast aan de Sharie’ah regelgevingen, en hij is het niet eens met dat een Moslim zegt: “Het doel heiligt de middelen”, en als het aan 'Abdoer-Rahmaan gevraagd zou worden, en hij was een student van mij in de Islaamitische Universiteit, als het hem gevraagd zou worden of als ik de gelegenheid zou hebben om hem te ontmoeten: “Zeg jij dat het doel de middelen heiligt?” Dan zou hij zeggen: “Nee, want dat is een stelregel van koefr.” Maar als we zijn aandacht zouden vestigen op het feit dat hij hier wel naar handelt, en (zijn aandacht zouden vestigen) op zijn leven, en hetgeen dat hij ‘Halaal’ verklaard, en hetgeen van de verboden dingen die hij duidelijk tot ‘Halaal’ verklaard, dan is dit een toepassing van dezelfde

stelregel waar geen Moslim het mee eens kan zijn. Daarom moet hij het verwerpen. Want wij zeggen: “Wat is het voordeel, om het ene te zeggen en het andere te doen?”

Daarom vragen wij voor deze broer van ons, en voor degenen die misleid zijn door zijn voorbeeld, in het tegenspreken van sommige regelgevingen van de Sharie’ah, wij vragen Allaah om ons en hen te leiden en ons (verzoek) in te willigen zodat wij werkelijk de weg (methode) van het Boek en de Soennah volgen op de manhaj van as-Selefoes-Saalih, en nogmaals zeg ik dat deze misleiding (het verschuilen van de ware aard) van bepaalde Sharie’ah regelgevingen, tegenstrijdig is aan de weg (methode) van de Moslims door de eeuwen heen.

Allaah zegt:

“En wie de Boodschapper tegenwerkt nadat de Leiding hem duidelijk is geworden, en een andere weg volgt dan die van de gelovigen, Wij laten hem (gaan naar) waarheen hij zich afgekeerd had en Wij zullen hem de Hel binnenleiden en dat is de slechtste bestemming.”¹

Dus wij vragen Allaah, de Almachtige en Majesteitelijke, om ons bewust te maken van de weg van de eerste Moslims, en dat Hij ons leid zodat wij die weg kunnen volgen. Was-Salaamoe aleikoem wa Rahmatoella...”

Tevens heeft Shaych al-Albaanie gezegd:

“...ik zal jullie nu een voorbeeld geven van onze Selefie broeders, en zoals jullie, verklaar ik dat hij geen Ihwaanie is, maar zijn manhaj is wel Ihwaanie, en hij is een Selefie, en ik denk dat jullie hem goed kennen, hij heet 'Abdoer-Rahmaan 'Abdoel-Khaaliq. Ken je hem?”

Antwoord:

“Ja.”

De Shaych:

“Goed. Hij was een student van mij in de Islaamitische Universiteit, en in die tijd was hij een Ihwaanie, en als men de terminologie kan gebruiken (dan kan men zeggen dat) hij daar ‘in een Selefie is verandert’, en hij was één van de beste jongeren en was oplettend tijdens de lessen en voor hetgeen dat er gedoceerd werd enzovoort. Ik zeg hetzelfde met betrekking tot Salmaan, hij is geen Ihwaanie, maar zijn manhaj is de manhaj van de Ihwaanoel-Moeslimien. Hoezo dat?

Ten eerste, hij organiseerde een groep, een afscheidingsbeweging, ken jij die? 'Abdoer-Rahmaan. Deze afscheidingsbeweging, deze groepsformatie zit niet op de Selefie manhaj, hetgeen waar wij naar uitnodigen. Is dat niet zo? Want als Salmaan, degene over wie wij praten op dit moment en op andere momenten, als wij zeggen dat hij geen Ihwaanie is, en daarmee de waarheid spreken, dan wil dat niet zeggen dat hij geen Ihwaanie in zijn manhaj is. Dit is waar men zich bewust van moet zijn, dat hij geen Ihwaanie is, maar zijn manhaj is de manhaj van Ihwaanoel-Moeslimien.

Dus dan vraag ik je nu, zie je het in dat hij mensen in een groep / organisatie verzameld, hij verzamelt de jeugd in een groep / organisatie, en hij prikkelt hun gevoelens en spoort hen tot

¹ Soerah An-Nisaa 4:115.

hetzelfde aan waar Ihwaanoel-Moeslimien hen ook tot aanspoort. Ik heb in de vorige les gezegd: de manhaj van de Ihwaan is het verzamelen van de mensen in een organisatie, hen instructies geven, en dan niets. Het bestaat uit niets dan het blindelings verzamelen van mensen in een organisatie, zonder hen les te geven. Het bewijs is dat er bijna een eeuw voorbij is gegaan voor de Ihwaanoel-Moeslimien, in verschillende landen, en zij zijn, uitgedrukt in militaire termen, in een situatie van ‘geen enkele vooruitgang geboekt te hebben.’ Waarom? Omdat dit hetgeen is wat hun manhaj tot stand brengt. Zij gaan niet vooruit, noch in kennis, noch in aqiedah, noch in gedrag, zij zijn zoals zij waren, precies hetzelfde.

Het is niet mogelijk dat je broeders van onder de Ihwaanul-Moeslimien vind, die de manhadj van de Soennah volgen, tenminste niet wat uiterlijk betreft, je zult zien dat sommige van hen Hassan al-Bannaa imiteren, zij maken hun baard kort, en maken het (zoals sommige geleerden van de Hanafies zeggen in de boeken van de Hanafies) zoals de buitenlanders en de westerlingen dat doen. Dus zij blijven eigenwijs in het volgen van Hassan al-Bannaa, en de gedachte komt niet bij hen op om het voorbeeld te volgen van de meeste nobele van alle Boodschappers (Sal Allaahoe aleihie wa Sallaam).

Daarom, heeft het nut (om op die manier) de jeugd in een groep of organisatie te verzamelen? Dit gebeurde al in Koeweit, zelfs al vóór de tijd dat die gebeurtenis met hun heeft plaatsgevonden. Dus 'Abdoer-Rahmaan en degenen rond hem waren met hun gedachten ergens anders, (ver) weg van het beschaven en doceren en trainen (tarbiyah) van hen (de jeugd) tot de Islam, vanwege deze partijgeest en groep organisatie. En dat is één van de gevolgen van blinde hizbiyyah.”